

**Uzasadnienie wniosku
o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów
za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia
doktora habilitowanego Małgorzacie Ciczkowskiej-Giedziun**

Dr hab. Małgorzata Ciczkowska-Giedziun uzyskała stopień doktora habilitowanego 29 września 2021 roku na podstawie osiągnięcia naukowego pt. „Podmiotowość w pracy socjalno-wychowawczej z rodziną. Studium fenomenograficzne doświadczeń asystentów rodziny”, (Oficyna Wydawnicza „Impuls, Kraków 2020), który został jej jednogłośnie nadany przez Radę Naukową Dyscypliny Pedagogika.

Badania składające się na osiągnięcie habilitacyjne M. Ciczkowskiej-Giedziun mają nowatorski charakter i stanowią znaczący wkład w zakresie badań nad pracą socjalną i w rozwój polskiej pedagogiki społecznej. Poprzez zastosowanie oryginalnego projektu badawczego M. Ciczkowska-Giedziun dostarczyła danych dotyczących nierozpoznanego dotychczas badawczo zagadnienia, jakim jest aktywizujący i podmiotowy wymiar pracy asystentów rodziny. Monografia ukazuje ugruntowany, wiarygodny i doskonale udokumentowany obraz sensów i znaczeń nadawanych podmiotowości przez asystentów w relacjach z rodzinami.

W części teoretycznej pracy M. Ciczkowska-Giedziun podejmuje pogłębione i interdyscyplinarne studia nad fenomenem podmiotowości, w sposób oryginalny i twórczy redefiniując to zagadnienie w nawiązaniu do tradycji myśli społecznej i jednocześnie osadzając swoje rozważania w aktualnym dyskursie naukowym. Monografia jest też przykładem pracy wzorowo zaprojektowanej metodologicznie, niezwykle rzetelnej w zakresie zastosowanych procedur naukowego badania fenomenograficznego. Zaprezentowane w części empirycznej analizy ujawniły zróżnicowany obraz rozumienia asystentury rodziny jako aktywnej służby społecznej, rozpięty na kontinuum kategorii od kontroli i wymuszania do ochrony i wsparcia. Zrekonstruowanie sposobów doświadczania podmiotowości przez asystentów rodziny daje nową perspektywę do sytuowania asystentury rodziny w systemie jej wspierania jako ważnej jakości, mającej potencjał sprzyjający upodmiotowieniu zarówno rodzin, jak i samych asystentów. Bowiem, jak dowodzi M. Ciczkowska Giedzun, tylko podmiotowi asystenci zdolni będą do aktywizacji i budzenia podmiotowości rodzin, z którymi pracują. Z tego powodu monografia ma doniosłą wagę naukową, zrywa bowiem z marginalizującym asystenta rodziny dyskursem i przenosi uwagę społeczną z kontroli asystenckiej aktywności na facylitację doświadczania podmiotowego bycia i działania asystenta w relacji z rodziną.

Warto podkreślić, iż rozprawa habilitacyjna M. Ciczkowskiej-Giedziun została jednoznacznie wysoko oceniona przez wszystkich czterech recenzentów, a komisja habilitacyjna finalnie wskazała, iż w sposób wyróżniający spełnia ona kryteria stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Pozostały dorobek naukowy dr hab. Małgoarthy Ciczkowskiej-Giedziun jest bogaty i rozbudowany, co ujawnia Jej bardzo wysoką pozycję w polskiej pedagogice społecznej. Kandydatka jest rozpoznawalna również w międzynarodowym środowisku naukowym, uczestnicząc aktywnie w cyklicznych zagranicznych konferencjach światowych sieci badawczych, a także odbywając staże zagraniczne, wyjazdy studyjne i uczestnicząc w realizacji projektów badawczych finansowanych z zewnętrznych źródeł.

Dr hab. Małgorzata Ciczowska-Giedziun należy do grona młodych, wybitnych badaczy, a Jej osiągnięcia na tym etapie kariery naukowej są na tyle znaczące, że rozpoczyna ona tworzenie własnej szkoły naukowej, penetrującej nowe obszary refleksji wokół podmiotu w profesjonalnym działaniu.